

Salut! Ce bine că ești acolo! Repede, am nevoie de ajutorul tău. Te rog! Poți să mă ajuți să mă fac rea? Adică... rea de tot? Atât de rea, încât să se teamă toți de mine?

Ar fi grozav!

Am și eu câteva idei minunate! Pline de povești înfiorătoare și ghicitori groaznice. Dar, desigur, am nevoie de un cititor pe care să le testez. Un fel de victimă, înțelegi, pe care să-mi pot încerca ideile.

Ți-ar plăcea să fii tu acela? Te rog, promit că va fi distractiv!

Sigur, trebuie să fii destul de curajos.

Dar tu nu ești un iepure fricos, **nu-i așa?**

Bineînțeles că decizia îți aparține. Nu te pot forța.

Cel puțin, nu încă.

Ca să poți participa ține cont de următoarele:

Capitolele mele nu sunt în ordinea corectă.

Dacă vrei să mă ajuți, atunci trebuie să te duci chiar acum direct la pagina 9 și să citești de acolo mai departe.

Apoi îți voi spune cum vom merge în continuare. Dar, dacă ești un iepure fricos, atunci ar fi bine să mă închizi repede. Ar fi cel mai sigur pentru tine.

Când părinții ei au observat acest lucru după câteva zile, au strâmbat din nas. Ar trebui să fie mai atentă la greutatea ei. Fetele decente țin dietă. Bineînțeles, Clara i-a ascultat. Din acel moment, ea a început o dietă pe bază de fasole. Și, deși sună complet neîmbietor, a făcut adevărate minuni.

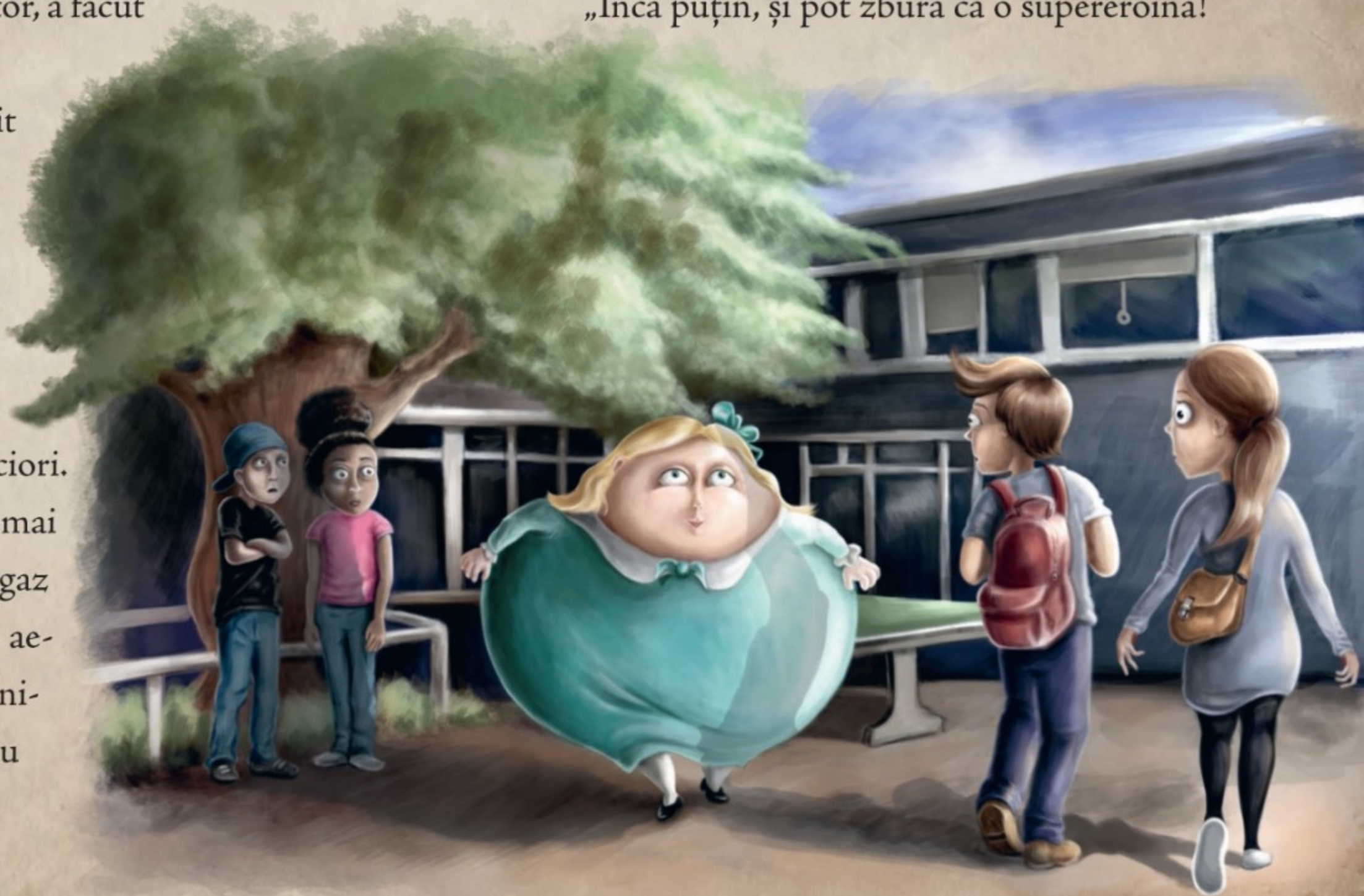
Nici vorbă să fi devenit mai subțire, nu. Gazul pe care fasolea l-a produs în ea a umflat-o chiar mai tare. Nici nu mai putea să treacă prin ușă. Iar degetele ei arătau ca niște cârnăciori.

Totuși, cântarul ei arăta mai puțin în fiecare zi. Tot acel gaz era de fapt mai ușor decât aerul. Și, în ciuda dimensiunilor ei masive, Clara pășea cu

ușurință pe podea. În curtea școlii a fost numită „fata-balon”. Iar, când alerga, arăta ca un astronaut care plutește pe suprafața lunii.

Clara era bucuroasă. „Mai sus, și mai sus!”, se gândea ea.

„Încă puțin, și pot zbura ca o supereroină!”

Apoi a venit ziua ei de naștere, iar Clara avea voie să își dorească felul de mâncare preferat. Când mama a întrebat-o ce dorește, ea a zis fără ezitare: „O oală cu fasole, cu extraporție de fasole în ea!”

Clara a mâncat singură întreaga oală. Nu, mai bine zis, a devorat-o. Și, de bucurie, nu a putut dormi în acea noapte.

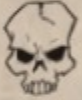
Începând de mâine nu ar mai merge la școală. Nu, ar zbura! Și toate astea, pentru că a fost deosebit de cuminte! Și, deși era ascultătoare, nu era chiar așa naivă, așa că și-a construit o ancoră dintr-o sticlă de plastic umplută cu multe cuie și o frânghie lungă, care să o țină la sol. A legat-o la încheietura mâinii, apoi s-a cufundat în vise dulci.

Să știi că sunt un prieten chiar atent!
De exemplu, știu despre tine că tu...

 ... ești foarte curajos. Altfel, în primul rând, nu m-ai fi luat în mână.

 ... ești inteligent. Dacă nu, ai fi renunțat de mult sau ai fi luat-o razna.

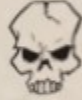
 Și mai cred că... de fapt, nu, sunt aproape sigur că **nu mă vei închide acum**, ci vei încerca să citești mai departe, indiferent ce lucruri înfricoșătoare se vor întâmpla.

Vezi? Deja te cunosc destul de bine. Știi și tu trei lucruri despre mine?

*Trei afirmații sunt corecte.
Adaugă numerele acestora și vei afla la care pagină trebuie să mergi acum.*

 Am mai puțin de 97 de pagini. **166**

 Culoarea mea preferată este roz. **28**

 Aș vrea să fiu cu adevărat răscitită și uzată. **1**

 Am 21 cm. **20**

 Am mai mult de 97 de pagini. **27**

 Pe verso este o greșeală. **147**

 Nu-mi plac paginile îndoite. **223**

? + ? + ? = numărul paginii

TRAVAVAA!

Te-am păcălit din nou!

Dacă vrei să scapi, îți mai rămâne
doar **o șansă:**

Du-te înapoi la pagina 71
și fă o alegere înțeleaptă!

Aha! Îi voi da de capăt, aşteaptă numai!
Voi reuşi!
Voi reuşi cu siguranţă!
Sunt de neînvins!

Stai întins confortabil? Şi ai încredere în tine?
Bine, atunci să începem:

Odată, era un băiat care trebuia să meargă la culcare. Dar nu voia. Pentru că avea o carte deosebit de palpitantă. Citea şi tot citea. Iar când tatăl lui a venit şi i-a stins lumina furios, şi-a tras pătura peste cap şi a continuat să citească în secret cu o lanternă.

